

Formanden: Det var vel ikke muligt, at det ærede Medlem kunde fatte sig i noget større Korthed, for at vi kunde faa Forhandlingen om denne Sag sluttet i dette Møde.

Ingvard Jensen: Jeg skal da straks slutte. Jeg haaber ikke, det forholder sig rigtigt med den Beskyldning, der her er fremsat. I det hele haaber jeg, at det Forhold, jeg her har omtalt, maa blive ordnet paa tilfredsstillende Maade under den videre Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det maa vel anses for givet eller dog sandsynligt, at Debatten om de af Udvalget stillede Ændringsforslag snart er ebbet ud, og det er ogsaa kun meget faa Bemærkninger, jeg foranlediges til af Udtalelser, fremkomne, siden jeg sidst havde Ordet. Man har i den sidste Del af Debatten fremdraget Spørgsmaalet om Fordelingen af Udgifterne til Lønningsreformen mellem Købstadkommunerne og Staten. Fra alle Sider har det i de sidste Aar været erkendt, at Lærertilbuddene ikke mere vare tidssvarende. I Købstæderne har det været fuldt erkendt, og mange af dem have i de sidste Aar i Gerning givet Udtryk for denne Opfattelse ved at bevilge deres Lærere og Lærerinder en midlertidig Lønforbedring. Man har i Købstæderne erkendt, at blandt de kommunale Lønninger var den Løn for ringe, der betaltes Lærerpersonalet, og mange Byer have derfor, som sagt, ogsaa bevilget en midlertidig Lønforbedring.

Ogsaa forelaa der her for 2 Aar siden et privat Ændringsforslag om en Lønforbedring, og i dette gik man ud fra, at Stat og Kommune skulde dele Udgifterne dertil, saaledes at hver paatog sig Halvdelen deraf. Nu foreligger der her et Regeringsforslag, der bygger paa den samme Erkendelse, at Lærertilbuddene bør forhøjes, at Købstædernes Lærere og Lærerinder have Krav paa et højere Vederlag for deres Arbejde. Det gaar ud fra, at Tiden er inde til at gennemføre en Lønforhøjelse over hele Linien og ikke blot som hidtil spredtvis omkring i de enkelte Købstæder. Men samtidig hører man Udtalelser fra Medlemmer, der siges at udtale Købstadkommunernes Mening: Ja, vi erkende, at vort Lærerpersonalets Lønninger ere for lave, og jeg indser Nødvendigheden og Retfærdigheden af en Forhøjelse deraf, men det maa ikke koste os noget,

vi ville ikke sætte os i forøgede Udgifter til dette Formaal. Det er jo en meget platonisk Kærlighed, og en saadan Interesse for Kommunernes Lærere er ikke meget værd.

Som Forslaget vil komme til at se ud, naar Flertallets Ændringsforslag vedtages, vil Købstadlærernes Løn blive forbedret med 780,000 Kr.; og der er jo ingen, der i mindste Maade har sagt, at den her foreslaaede Løn for den enkelte Lærer eller Lærerinde er for høj, for rundelig. For at opnaa denne Lønforbedring, hvis Betimelighed altsaa er almindelig anerkendt, skulle, som Forslaget vil komme til at foreligge, Købstæderne betale de 436,000 Kr. og Staten bidrage de 344,000 Kr. Med en samlet Merudgift for Købstadkommunerne af 436,000 Kr. faa disse Kommuners Lærere og Lærerinder altsaa en samlet Lønningsforbedring af 780,000 Kr.

En æret Repræsentant for en Købstad, det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lange), appellerede i Gaar til mig og mit Kendskab til Købstadkommunerne og disses Forhold og forment, at jeg efter dette maatte kunne slutte mig til hans Opfattelse, efter hvilken selve Retfærdigheden skulde byde, at Staten endnu yderligere overtager ca. 400,000 Kr. efter det ærede Medlems Overslag, hvilket 400,000 Kr. altsaa samtidig gik fra Købstadkommunernes Part i Udgifterne. Og hvad vil altsaa dette sige? Skulde det være ikke blot rimeligt, men selve Retfærdigheden, at Købstadkommunerne sige: Vi erkende, at vore Lærere lønnes for lavt, og vi ville ogsaa gaa med til at give dem bedre Løn. En Lønningsforbedring, som vi finde rimelig og ingenlunde for høj, vil for de ca. 1500 Købstadlærere og -lærerinder andrage en aarlig Sum af 780,000 Kr. Heraf ville saa vi, samtlige Købstadkommuner, som et Udtryk for denne vor Erkendelse og for vor Villie til at forbedre Lærernes Forhold tilsammen yde 36,000 Kr., og saa kan Staten overtage 744,000 Kr.! Dette skulde altsaa ramme det rette, først ved dette vil Retfærdighedens Krav være opfyldt. Men jeg er dog ikke overbevist om, at Købstadkommunerne virkelig dele den Opfattelse, som her er kommen til Orde fra det ærede Medlem.

Det ærede Medlem for Aalborg (N. C. Christensen), som nu for nylig var inde paa det samme Spørgsmaal, henviste til, at fra det socialdemokratiske Mindretal i Udvalget forelaa der Forslag, som vilde give en retfærdig Fordeling af Statens og Kommunens Udgifter til denne Reform. Ja, det nævnte